

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

INTERINSTITUTIONEL AFTALE MELLEM EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN OM BEDRE LOVGIVNING

INTERINSTITUTIONEL AFTALE

af 13. april 2016

om bedre lovgivning

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 295, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ("de tre institutioner") forpligter sig til et loyalt og gennemsigtigt samarbejde under hele lovgivningscyklussen. I den forbindelse minder de om de to medlovgiveres ligestilling som fastsat i traktaten.
- (2) De tre institutioner erkender, at de har et fælles ansvar for at opnå EU-lovgivning af høj kvalitet, og for at sikre, at sådan lovgivning fokuserer på områder, hvor den kan give størst merværdi for europæiske borgere, er så effektiv og virkningsfuld som muligt med hensyn til at nå Unionens fælles politikmål, er så enkel og klar som muligt, undgår overregulering og administrative byrder for borgere, myndigheder og virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder ("SMV'er"), samt er udformet med henblik på at lette dens gennemførelse og praktiske anvendelse og på at styrke konkurrenceevnen og bæredygtigheden i Unionens økonomi.
- (3) De tre institutioner minder om Unionens forpligtelser til kun at lovgive, når og i det omfang det er nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
- (4) De tre institutioner peger igen på de nationale parlamenters rolle og ansvar som fastsat i traktaterne, i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, samt i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (5) De tre institutioner er enige om, at der ved fastlæggelsen af den lovgivningsmæssige dagsorden bør tages fuldt hensyn til analysen af den potentielle "europæiske merværdi" ved alle foreslåede EU-foranstaltninger samt til et skøn af "omkostningerne ved fravær af Europa" i mangel af foranstaltninger på EU-plan.
- (6) De tre institutioner mener, at offentlige høringer og høringer af interessenter, efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning og konsekvensanalyser af nye initiativer vil medvirke til at nå målet om bedre lovgivning.
- (7) Med henblik på at lette forhandlingerne inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure og forbedre anvendelsen af artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter denne aftale de principper, efter hvilke Kommissionen vil samle al nødvendig ekspertise inden den vedtager delegerede retsakter.

- (8) De tre institutioner understreger, at målene om at forenkle EU-lovgivningen og mindske regelbyrden fortsat bør forfølges, uden at det må være til skade for Unionens politikmål som angivet i traktaterne eller for beskyttelse af det indre markeds integritet.
- (9) Denne aftale supplerer følgende eksisterende aftaler og erklæringer om bedre lovgivning, som de tre institutioner fortsat fuldt ud er forpligtet af:
- Aftale mellem institutionerne af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾.
 - Interinstitutionel overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse ⁽²⁾.
 - Interinstitutionel aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽³⁾.
 - Fælles erklæring af 13. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure ⁽⁴⁾.
 - Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter ⁽⁵⁾ —

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

I. FÆLLES TILSAGN OG MÅL

1. De tre institutioner erklærer sig hermed enige om at ville fortsætte med bedre lovgivning ved hjælp af en række initiativer og procedurer, som fastsat i denne aftale.
2. De tre institutioner, der understreger den betydning, de tillægger fællesskabsmetoden, er enige om, at de under udøvelsen af deres beføjelser og under overholdelse af de i traktaterne fastsatte procedurer vil overholde EU-retten generelle principper såsom princippet om demokratisk legitimitet, nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet. De er endvidere enige om at fremme enkelhed, klarhed og sammenhæng i affattelsen af EU-lovgivning og om at fremme størst mulig åbenhed i lovgivningsprocessen.
3. De tre institutioner er enige om, at EU-lovgivningen bør være forståelig og klar, være affattet sådan, at borgere, myndigheder og virksomheder let forstår deres rettigheder og pligter, stille passende krav om indberetning, overvågning og evaluering, undgå overregulering og administrative byrder, samt være praktisk gennemførlig.

II. PROGRAMMERING

4. De tre institutioner er enige om at ville styrke Unionens årlige og flerårige programmering, jf. artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, ifølge hvilken Kommissionen har til opgave at tage initiativ til årlig og flerårig programmering.

Flerårig programmering

5. For at lette planlægningen på længere sigt vil de tre institutioner efter udnævnelsen af en ny Kommission udveksle synspunkter om deres vigtigste politiske mål og prioriteter for den næste periode samt så vidt muligt om en vejledende tidsplan.

De tre institutioner vil, på Kommissionens initiativ og hvis det er relevant, udarbejde fælles konklusioner, der skal undertegnes af formændene for de tre institutioner.

De tre institutioner vil på Kommissionens initiativ foretage en midtvejsrevision af disse fælles konklusioner og tilpasse dem, hvis det er relevant.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

⁽²⁾ EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.

⁽⁵⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 15.

Årlig programmering – Kommissionens arbejdsprogram og interinstitutionel programmering

6. Kommissionen vil indgå i en dialog med henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet både før og efter vedtagelsen af sit årlige arbejdsprogram ("Kommissionens arbejdsprogram"). Denne dialog vil omfatte følgende:

- a) tidlige bilaterale udvekslinger af synspunkter om initiativer i det efterfølgende år vil finde sted inden forelæggelsen af et skriftligt bidrag fra Kommissionens formand og første næstformand, som tilstrækkelig detaljeret opstiller punkter af større politisk betydning i det følgende år, og som indeholder oplysninger vedrørende påtænkte tilbagetrækninger af kommissionsforslag ("hensigtserklæring")
- b) efter debatten om Unionens tilstand og inden vedtagelsen af Kommissionens arbejdsprogram vil Europa-Parlamentet og Rådet have en udveksling af synspunkter med Kommissionen på grundlag af hensigtserklæringen
- c) en udveksling af synspunkter finder sted mellem de tre institutioner om Kommissionens vedtagne arbejdsprogram i henhold til punkt 7.

Kommissionen vil tage behørigt hensyn til de synspunkter, som Europa-Parlamentet og Rådet giver udtryk for i hver fase af dialogen, herunder deres anmodninger om initiativer.

7. Efter vedtagelsen af Kommissionens arbejdsprogram og på grundlag heraf vil de tre institutioner udveksle synspunkter om initiativer i det kommende år og nå til enighed om en fælles erklæring om årlig interinstitutionel programmering ("fælles erklæring"), der skal undertegnes af formændene for de tre institutioner. Den fælles erklæring skal fastsætte overordnede mål og prioriteter for det følgende år og skal udpege punkter af større politisk betydning, der, uden at berøre de beføjelser, som traktaterne tillægger medlovgiverne, bør prioriteres højt i lovgivningsprocessen.

De tre institutioner vil regelmæssigt i løbet af året overvåge gennemførelsen af den fælles erklæring. Med henblik herpå vil de tre institutioner i løbet af foråret det pågældende år deltage i debatter om gennemførelsen af den fælles erklæring i Europa-Parlamentet og/eller Rådet.

8. Kommissionens arbejdsprogram vil omfatte større lovgivnings- og ikkelovgivningsforslag for det kommende år, herunder ophævelser, omarbejdninger, forenklinger og tilbagetrækninger. For hvert forslag vil Kommissionens arbejdsprogram så vidt muligt angive følgende: det påtænkte retsgrundlag, retsaktens type, vejledende tidsplan for Kommissionens vedtagelse samt andre relevante proceduremæssige oplysninger, herunder oplysninger vedrørende arbejdet med konsekvensanalyse og med evaluering.

9. Når Kommissionen agter at trække et lovgivningsforslag tilbage, giver den, uanset om en sådan tilbagetrækning skal følges op med et revideret forslag, i overensstemmelse med principperne om loyalt samarbejde og institutionel ligevægt en begrundelse for sådan tilbagetrækning og, hvis det er relevant, en angivelse af de påtænkte efterfølgende skridt sammen med en nøjagtig tidsplan og vil på grundlag heraf foretage passende interinstitutionelle høringer. Kommissionen vil tage behørigt hensyn til og reagere på medlovgivernes holdninger.

10. Kommissionen vil på en hurtig og detaljeret måde tage hensyn til anmodninger om forslag til EU-retsakter, som Europa-Parlamentet eller Rådet fremsætter i henhold til henholdsvis artikel 225 eller artikel 241 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommission vil besvare sådanne anmodninger inden for tre måneder med angivelse af, hvordan den agter at følge op på dem, ved at vedtage en specifik meddelelse. Hvis Kommissionen beslutter ikke at fremsætte et forslag efter en sådan anmodning, giver Kommissionen den pågældende institution en detaljeret begrundelse herfor, og forelægger, hvis det er relevant, en analyse af mulige alternativer og svar på eventuelle spørgsmål, som medlovgiverne har rejst i forbindelse med analyser vedrørende "europæisk merværdi" og "omkostninger ved fravær af Europa".

Hvis Kommission anmodes herom, vil den forelægge sit svar i Europa-Parlamentet eller Rådet.

11. Kommissionen vil regelmæssigt orientere om sin planlægning i løbet af året og give en begrundelse for eventuelle forsinkelser i forelæggelsen af forslagene i sit arbejdsprogram. Kommissionen vil regelmæssigt rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af sit arbejdsprogram for det pågældende år.

III. VÆRKTØJER TIL BEDRE LOVGIVNING

Konsekvensanalyse

12. De tre institutioner er enige om, at konsekvensanalyser yder et positivt bidrag til forbedring af EU-lovgivningens kvalitet.

Konsekvensanalyser er et værktøj, der skal hjælpe de tre institutioner med at nå frem til velfunderede beslutninger, og ikke en erstatning for politiske beslutninger i den demokratiske beslutningsproces. Konsekvensanalyser må ikke medføre unødige forsinkelser i lovgivningsprocessen eller forringe medlovgivernes mulighed for at foreslå ændringer.

Konsekvensanalyser bør omfatte eksistensen, omfanget og konsekvenserne af et problem og angive, om det er nødvendigt med tiltag fra Unionens side. De bør foreslå alternative løsninger og om muligt angive de potentielle omkostninger og fordele på kort og lang sigt, idet de på en integreret og afbalanceret måde vurderer de økonomiske, miljømæssige og sociale indvirkninger ved anvendelse af både kvalitative og kvantitative analyser. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet samt de grundlæggende rettigheder bør respekteres fuldt ud. Konsekvensanalyser bør også så vidt muligt undersøge "omkostningerne ved fravær af Europa" og indvirkningen på konkurrenceevnen og de administrative byrder i forbindelse med de forskellige valgmuligheder, idet der tages særlig hensyn til SMV'er ("tænk småt først"), digitale aspekter og den territoriale indvirkning. Konsekvensanalyser bør baseres på nøjagtige, objektive og fuldstændige oplysninger og bør stå i rimeligt forhold til deres anvendelsesområde og fokus.

13. Kommissionen vil foretage konsekvensanalyser af sine lovgivnings- og ikke-lovgivningsinitiativer, delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger, som forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale indvirkninger. Initiativerne i Kommissionens arbejdsprogram eller i den fælles erklæring vil som hovedregel blive ledsaget af en konsekvensanalyse.

Kommissionen vil i sin egen konsekvensanalyseproces gennemføre en så bred høring som muligt. Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol vil foretage en objektiv kvalitetskontrol af Kommissionens konsekvensanalyser. De endelige resultater af konsekvensanalyserne vil blive gjort tilgængelige for Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter og vil blive offentliggjort sammen med udtalelsen eller udtalelserne fra Udvalget for Forskriftskontrol på tidspunktet for vedtagelsen af Kommissionens initiativ.

14. Europa-Parlamentet og Rådet vil ved behandling af Kommissionens lovgivningsforslag tage fuldt hensyn til Kommissionens konsekvensanalyser. Med henblik herpå skal konsekvensanalyser forelægges på en sådan måde, at det bliver lettere for Europa-Parlamentet og Rådet at vurdere de valg, som Kommissionen har truffet.

15. Europa-Parlamentet og Rådet vil foretage konsekvensanalyser i forbindelse med deres væsentlige ændringer af Kommissionens forslag, når de mener, at dette er hensigtsmæssigt og nødvendigt for lovgivningsprocessen. Europa-Parlamentet og Rådet vil som hovedregel tage udgangspunkt i Kommissionens konsekvensanalyse i deres videre arbejde. Det er op til den respektive institution at afgøre, hvad der er definitionen på en "væsentlig" ændring.

16. Kommissionen kan på eget initiativ eller på opfordring fra Europa-Parlamentet eller Rådet supplere sin egen konsekvensanalyse eller udføre andet analytisk arbejde, som den anser for nødvendigt. Kommissionen vil i den forbindelse tage hensyn til alle tilgængelige oplysninger, fasen i lovgivningsprocessen og behovet for at undgå unødige forsinkelser i denne proces. Medlovgiverne vil tage fuldt hensyn til eventuelle yderligere elementer, som Kommissionen i denne forbindelse forelægger.

17. Hver af de tre institutioner beslutter selv, hvordan dens arbejde med konsekvensanalyse skal organiseres, herunder interne organisatoriske ressourcer og kvalitetskontrol. Institutionerne vil regelmæssigt samarbejde ved at udveksle oplysninger om bedste praksis og metoder vedrørende konsekvensanalyser, således at den enkelte institution bliver i stand til yderligere at forbedre sine egne metoder og procedurer samt sammenhængen i det samlede arbejde med konsekvensanalyse.

18. Kommissionens oprindelige konsekvensanalyse og det eventuelle yderligere arbejde med konsekvensanalyse, som institutionerne udfører i løbet af lovgivningsprocessen, vil blive offentliggjort senest ved afslutningen af lovgivningsprocessen og kan tilsammen bruges som grundlag for evaluering.

Offentlig høring og høring af interessenter samt feedback

19. Offentlig høring og høring af interessenter er af afgørende betydning for velinformeret beslutningstagning og for forbedring af kvaliteten af lovgivningen. Med forbehold af de særlige regler, der gælder for Kommissionens forslag i henhold til artikel 155, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vil Kommissionen forud for vedtagelsen af sine forslag foretage offentlige høringer på en åben og gennemsigtig måde, der sikrer, at metoden og fristerne i disse offentlige høringer giver mulighed for den bredest mulige deltagelse. Kommissionen vil navnlig tilskynde til direkte deltagelse af SMV'er og andre slutbrugere i høringerne. Dette vil omfatte offentlige internetbaserede høringer. Resultaterne af offentlige høringer og høringer af interessenter meddeles straks de to medlovgivere og offentliggøres.

Efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning

20. De tre institutioner bekræfter betydningen af, at der er størst mulig konsistens og sammenhæng i tilrettelæggelsen af deres arbejde med at evaluere virkningerne af EU-lovgivning, herunder offentlige høringer og høringer af interessenter i denne forbindelse.

21. Kommissionen vil underrette Europa-Parlamentet og Rådet om sin flerårige planlægning af evalueringer af eksisterende lovgivning og vil i videst muligt omfang medtage deres anmodninger om indgående evaluering af specifikke politikområder eller retsakter heri.

Kommissionen vil i sin planlægning af evalueringer overholde den tidsplan for rapporter og revision af bestemmelser, der er fastsat i EU-lovgivningen.

22. I forbindelse med lovgivningscyklussen bør evalueringer af eksisterende lovgivning og politikker, der er baseret på effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi, danne grundlag for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag. Til støtte herfor er de tre institutioner enige om, hvor det er relevant, at fastsætte krav om rapportering, overvågning og evaluering i lovgivningen, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Sådanne krav kan i givet fald omfatte målbare indikatorer, hvormed der kan samles dokumentation om lovgivningens praktiske virkninger.

23. De tre institutioner er enige om systematisk at overveje anvendelse af revisionsklausuler i lovgivningen og tage hensyn til den tid, der er nødvendig til gennemførelsen og til indsamling af dokumentation for resultater og virkninger.

De tre institutioner vil overveje, om anvendelsen af en bestemt lovgivning skal begrænses til en bestemt periode ("udløbsklausul").

24. De tre institutioner underretter hinanden i god tid inden vedtagelse eller revision af deres retningslinjer vedrørende værktøjer til bedre lovgivning (offentlige høringer og høringer af interessenter samt konsekvensanalyser og efterfølgende evalueringer).

IV. LOVGIVNINGSTRIN

25. Kommissionen giver i forbindelse med hvert forslag Europa-Parlamentet og Rådet en forklaring på og en begrundelse for sit valg af retsgrundlag og retsaktstype i den begrundelse, der ledsager forslaget. Kommissionen bør tage behørigt hensyn til forordningers og direktivers forskellige karakter og virkninger.

Kommissionen forklarer også i sine begrundelser, hvordan de foreslåede foranstaltninger er berettigede i lyset af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, og hvordan de er forenelige med de grundlæggende rettigheder. Kommissionen gør desuden rede for både omfanget og resultaterne af den offentlige høring og høring af interessenter, konsekvensanalyse og efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning, som den måtte have foretaget.

Hvis der påtænkes en ændring af retsgrundlaget, som medfører ændring fra den almindelige lovgivningsprocedure til en særlig lovgivningsprocedure eller en ikkelovgivningsmæssig procedure, vil de tre institutioner udveksle synspunkter herom.

De tre institutioner er enige om, at valget af retsgrundlag er en retlig afgørelse, der skal være begrundet i objektive forhold, som kan underkastes domstolskontrol.

Kommissionen fortsætter med fuldt ud at spille sin institutionelle rolle for at sikre, at traktaterne og Den Europæiske Unions Domstols retspraksis følges.

V. DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER

26. De tre institutioner understreger, hvor vigtig en rolle delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter spiller i EU-retten. Når de anvendes på en effektiv og gennemsigtig måde og i berettigede tilfælde, hører de til blandt værktøjerne til bedre lovgivning og bidrager til enkel og tidsvarende lovgivning og til effektiv og hurtig gennemførelse heraf. Det henhører under lovgiverens kompetence at beslutte, om og i hvilket omfang delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter skal anvendes inden for rammerne af traktaterne.

27. De tre institutioner anerkender behovet for tilpasning af al eksisterende lovgivning til den retlige ramme, der blev indført ved Lissabontraktaten, og navnlig behovet for at give høj prioritet til hurtig tilpasning af alle basisretsakter, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol. Kommissionen vil inden udgangen af 2016 foreslå sidstnævnte tilpasning.

28. De tre institutioner er nået til enighed om en "fælles forståelse om delegerede retsakter" og om de dertil knyttede standardbestemmelser ("den fælles forståelse"), der er knyttet som bilag til denne aftale. I overensstemmelse med den fælles forståelse og for at opnå større gennemsigtighed og bedre høringer vil Kommissionen, inden den vedtager delegerede retsakter, samle al nødvendig ekspertviden, herunder gennem høring af medlemsstaternes eksperter og gennem offentlige høringer.

Endvidere vil Kommissionen, når der er behov for en bredere ekspertise i starten af forberedelsen af udkast til gennemførelsesretsakter, gøre brug af ekspertgrupper, høre særlige interessenter og foretage offentlige høringer, hvor det er relevant.

For at sikre lige adgang til alle oplysninger skal Europa-Parlamentet og Rådet modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter. Eksperter fra Europa-Parlamentet og fra Rådet har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, som medlemsstaternes eksperter indbydes til, og som omhandler udarbejdelse af delegerede retsakter.

Kommissionen kan indbydes til møder i Europa-Parlamentet eller i Rådet med henblik på yderligere udveksling af synspunkter om udarbejdelsen af delegerede retsakter.

De tre institutioner vil indlede forhandlinger uden unødigt forsinkelse efter denne aftales ikrafttræden med henblik på at supplere den fælles forståelse med fastlæggelse af ikkebindende kriterier for anvendelse af artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

29. De tre institutioner forpligter sig til senest inden udgangen af 2017 og i tæt samarbejde at oprette et fælles funktionelt register over delegerede retsakter, som på en velstruktureret og brugervenlig måde stiller oplysninger til rådighed med henblik på at øge gennemsigtigheden, lette planlægningen og muliggøre sporbarhed i alle de forskellige faser af en delegeret retsakts livscyklus.

30. For så vidt angår Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, er de tre institutioner enige om, at de i EU-lovgivningen ikke vil tilføje procedurekrav, som vil ændre de kontrolmekanismer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾. De udvalg, der udfører deres opgaver efter den procedure, der er fastlagt i denne forordning, bør ikke i denne egenskab opfordres til at udøve andre funktioner.

31. På betingelse af at Kommissionen giver objektive begrundelser, der er baseret på en materiel forbindelse mellem to eller flere beføjelser i en enkelt lovgivningsmæssig retsakt, og medmindre andet er fastsat i den lovgivningsmæssige retsakt, kan beføjelser samles. Høringer i forbindelse med udarbejdelse af delegerede retsakter tjener også til at angive, hvilke beføjelser der anses for at være materielt forbundet. I sådanne tilfælde vil enhver indsigelse fra Europa-Parlamentet eller Rådet klart angive, hvilken beføjelse den specifikt vedrører.

VI. GENNEMSIGTIGHED I OG KOORDINERING AF LOVGIVNINGSPROCESSEN

32. De tre institutioner anerkender, at den almindelige lovgivningsprocedure er blevet udviklet på grundlag af regelmæssige kontakter i alle procedurens faser. De vil fortsat forbedre arbejdet yderligere efter den almindelige lovgivningsprocedure i overensstemmelse med principperne om loyalt samarbejde, gennemsigtighed, ansvarlighed og effektivitet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

De tre institutioner er navnlig enige om, at Europa-Parlamentet og Rådet som medlovgivere skal udøve deres beføjelser på lige fod. Kommissionen skal udføre sin rolle som mægler ved at behandle den lovgivende myndigheds to parter lige under fuld respekt for de opgaver, de tre institutioner er pålagt i traktaterne.

33. De tre institutioner vil regelmæssigt underrette hinanden under hele lovgivningsprocessen om deres arbejde og om igangværende indbyrdes forhandlinger og om eventuelle tilbagemeldinger fra interessenter, som de måtte modtage via passende procedurer, herunder dialog mellem de tre institutioner.

34. Europa-Parlamentet og Rådet vil i deres egenskab af medlovgivere enes om vigtigheden af at opretholde tætte kontakter allerede forud for interinstitutionelle forhandlinger, så der opnås en bedre gensidig forståelse af deres respektive holdninger. Med henblik herpå vil de i forbindelse med lovgivningsprocessen lette den gensidige udveksling af synspunkter og information, herunder ved regelmæssigt at indbyde repræsentanter for de øvrige institutioner til uformelle drøftelser.

35. Europa-Parlamentet og Rådet vil af hensyn til effektiviteten sørge for en bedre synkronisering af deres behandling af lovgivningsforslag. Europa-Parlamentet og Rådet vil blandt andet for hvert lovgivningsforslag sammenligne tidsplaner for de forskellige trin, der skal føre til den endelige vedtagelse af hvert enkelt lovgivningsforslag.

36. I givet fald kan de tre institutioner aftale at koordinere deres indsats og fremskynde lovgivningsprocessen og samtidig sikre, at medlovgivernes beføjelser respekteres, og lovgivningens kvalitet bevares.

37. De tre institutioner er enige om, at underretningen af nationale parlamenter skal gøre det muligt for sidstnævnte at udøve deres beføjelser fuldt ud i henhold til traktaterne.

38. De tre institutioner vil sikre gennemsigtighed i lovgivningsprocedurerne på grundlag af relevant lovgivning og retspraksis, herunder en korrekt håndtering af de trilaterale forhandlinger.

De tre institutioner vil forbedre kommunikationen til offentligheden under hele lovgivningscyklussen og vil navnlig i fællesskab bekendtgøre det positive udfald af lovgivningsprocessen efter den almindelige lovgivningsprocedure, når der er indgået en aftale, nemlig gennem fælles pressekonferencer eller på anden passende vis.

39. For at fremme sporbarheden af de forskellige skridt i lovgivningsprocessen påtager de tre institutioner sig senest den 31. december 2016 at identificere metoder til at videreudvikle platforme og værktøjer til dette formål, så der kan oprettes en særlig fælles database over lovgivningssagernes status.

40. De tre institutioner anerkender vigtigheden af at sikre, at hver institution kan udøve sine rettigheder og opfylde sine forpligtelser i medfør af traktaterne som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol for så vidt angår forhandling og indgåelse af internationale aftaler.

De tre institutioner forpligter sig til at mødes senest seks måneder efter denne aftales ikrafttræden for at forhandle forbedrede praktiske ordninger for samarbejde og informationsdelings inden for rammerne af traktaterne som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol.

VII. GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE AF EU-LOVGIVNING

41. De tre institutioner er enige om vigtigheden af et mere struktureret indbyrdes samarbejde for at vurdere EU-retten anvendelse og effektivitet med henblik på forbedring heraf gennem fremtidig lovgivning.

42. De tre institutioner understreger behovet for en hurtig og korrekt anvendelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne. Fristen for gennemførelse i national ret af direktiver vil blive så kort som muligt og vil generelt ikke være på over to år.

43. De tre institutioner opfordrer medlemsstaterne til, når de vedtager foranstaltninger til gennemførelse eller iværksættelse i national ret af EU-lovgivning eller til gennemførelse af Unionens budget, at give offentligheden klar information om disse foranstaltninger. Når medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af direktiver til national ret vælger at tilføje elementer, som på ingen måde vedrører denne EU-lovgivning, bør sådanne tilføjelser være identificerbare, enten via gennemførelsesretsakt(er) eller via dertil knyttede dokumenter.

44. De tre institutioner opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med Kommissionen om at indhente oplysninger og data, som er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere gennemførelsen af EU-retten. De tre institutioner minder om og understreger betydningen af den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ og af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter, som ledsager meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

45. Kommissionen vil fortsat hvert år underrette Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af EU-lovgivningen. Kommissionens rapport indeholder, hvor det er relevant, henvisninger til informationen omhandlet i punkt 43. Kommissionen kan tilvejebringe yderligere information om status i gennemførelsen af en given retsakt.

VIII. FORENKLING

46. De tre institutioner bekræfter, at de har forpligtet sig til hyppigere at anvende den lovgivningsmæssige samarbejdningsteknik med henblik på ændring af gældende lovgivning i fuld overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk samarbejdning af retsakter. Hvis samarbejdning ikke er hensigtsmæssig, vil Kommissionen fremlægge et forslag i overensstemmelse med aftalen mellem institutionerne af 20. december 1994 om en hurtig arbejds metode ved officiel kodifikation af lovtekster hurtigst muligt efter vedtagelsen af en ændringsretsakt. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et sådant forslag, giver den en begrundelse herfor.

47. De tre institutioner forpligter sig til at fremme de mest effektive reguleringsinstrumenter, herunder harmonisering og gensidig anerkendelse, med henblik på at undgå overregulering og administrative byrder samt at opfylde traktaternes mål.

48. De tre institutioner enes om at samarbejde om at ajourføre og forenkle lovgivning samt at undgå overregulering og administrative byrder for borgere, myndigheder og virksomheder, herunder SMV'er, og samtidig sikre, at lovgivningens mål opfyldes. I den forbindelse enes de tre institutioner om at udveksle synspunkter om dette spørgsmål inden færdiggørelsen af Kommissionens arbejdsprogram.

Som et bidrag til programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) påtager Kommissionen sig årligt at fremlægge en oversigt, herunder en årlig undersøgelse af byrden, over resultaterne af Unionens bestræbelser på at forenkle lovgivningen samt på at undgå overregulering og mindske den administrative byrde.

På grundlag af institutionernes konsekvensanalyser og evalueringsarbejde og input fra medlemsstater og interessenter samt under hensyntagen til EU-lovgivningens omkostninger og fordele vil Kommissionen om muligt kvantificere mindskelsen af regelbyrden eller individuelle forslags eller retsakters besparelspotentiale.

Kommissionen vil også vurdere, om det er gennemførligt at opstille mål i REFIT med henblik på mindskelse af byrden i specifikke sektorer.

IX. GENNEMFØRELSE OG OVERVÅGNING AF DENNE AFTALE

49. De tre institutioner vil tage de fornødne skridt til at sikre, at de har de midler og ressourcer, der er nødvendige for at kunne gennemføre denne aftale på bedste måde.

50. De tre institutioner vil i fællesskab og regelmæssigt overvåge gennemførelsen af denne aftale både på politisk niveau gennem årlige drøftelser og på teknisk niveau i Den Interinstitutionelle Koordinationsgruppe.

X. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

51. Denne interinstitutionelle aftale erstatter den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 16. december 2003 ⁽²⁾ og den interinstitutionelle fælles indstilling til konsekvensanalyse af november 2005 ⁽³⁾.

Bilaget til denne aftale erstatter den fælles forståelse om delegerede retsakter fra 2011.

52. Denne aftale træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smartregulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. aprill 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

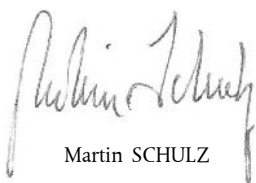
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Întocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. apríla 2016.
 V Strasbourgu, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

Za Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

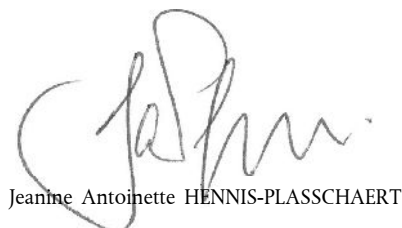
Za Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

Za Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Komission puolesta
 På kommissionens vägnar

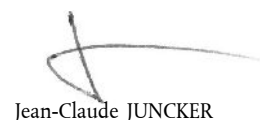
Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanne Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

BILAG

Fælles forståelse mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om delegerede retsakter**I. Anvendelsesområde og generelle principper**

1. Denne fælles forståelse bygger på og erstatter den fælles forståelse om delegerede retsakter fra 2011 og strømliner den praksis, der blev fastlagt efterfølgende af Europa-Parlamentet og Rådet. Den fastsætter de praktiske foranstaltninger og vedtagne præciseringer og præferencer, som skal gælde for delegation af lovgivningsmæssige beføjelser efter artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Ifølge denne artikel skal formålet, indholdet, omfanget og varigheden af en delegation være udtrykkeligt afgrænset i enhver lovgivningsmæssig retsakt, som omfatter en sådan delegation ("basisretsakten").
2. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ("de tre institutioner") skal under udøvelsen af deres beføjelser og i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i TEUF, samarbejde gennem hele proceduren med det formål at sikre en gnidningsfri udøvelse af delegerede beføjelser og at gøre det muligt for Europa-Parlamentet og Rådet at føre en effektiv kontrol med disse beføjelser. Med henblik herpå skal der opretholdes relevante administrative kontakter.
3. Når der foreslås delegationer af beføjelser efter artikel 290 i TEUF, eller der delegeres sådanne beføjelser, skal de berørte institutioner, afhængigt af hvilken procedure der anvendes til vedtagelse af basisretsakten, forpligte sig til i videst muligt omfang at henvise til de standardbestemmelser, der er fastsat i tillægget hertil.

II. Høringer under forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter

4. Når Kommissionen forbereder udkast til delegerede retsakter, hører den eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat. Medlemsstaternes eksperter høres rettidigt om hvert udkast til delegeret retsakt, der forberedes af Kommissionens tjenestegrene (*). Udkastene til delegerede retsakter tilsendes medlemsstaternes eksperter. Disse høringer skal finde sted i eksisterende ekspertgrupper eller på ad hoc-møder med eksperter fra medlemsstaterne, som Kommissionen sender indbydelser til via alle medlemsstaternes faste repræsentationer. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvilke eksperter der skal deltage. Medlemsstaternes eksperter skal tilsendes udkast til delegerede retsakter, forslag til dagsorden og alle andre relevante dokumenter i god tid, så de kan forberede sig.
5. I slutningen af møder med medlemsstaternes eksperter eller ved opfølgningen af sådanne møder anfører Kommissionens tjenestegrene de konklusioner, som de har draget af drøftelserne, herunder hvordan de vil tage hensyn til eksperternes synspunkter, og hvordan de vil gå videre med arbejdet. Disse konklusioner vil blive nedfældet i mødereferaterne.
6. I forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter kan der også indgå høringer af interessenter.
7. Hvis det materielle indhold af et udkast til delegeret retsakt ændres, giver Kommissionen medlemsstaternes eksperter mulighed for at reagere, hvis det er hensigtsmæssigt i skriftlig form, på den ændrede udgave af udkastet til delegeret retsakt.
8. I begrundelsen for en delegeret retsakt indsættes der et resumé af høringsprocessen.
9. Kommissionen gør med regelmæssige mellemrum vejledende lister over planlagte delegerede retsakter tilgængelige.

(*) De nærmere detaljer ved proceduren for forberedelse af reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) som beskrevet i ESA-forordningerne [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84)] vil blive taget i betragtning, uden at det berører de i denne aftale fastsatte høringsregler.

10. Når Kommissionen forbereder og udarbejder delegerede retsakter, sørger den for rettidig og samtidig fremsendelse af alle dokumenter, herunder udkastene til retsakter, til Europa-Parlamentet og Rådet, på samme tid som de sendes til medlemsstaternes eksperter.
11. Europa-Parlamentet og Rådet kan, hvis de anser det for nødvendigt, hver især sende eksperter til møder i Kommissionens ekspertgrupper, som beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter, og som medlemsstaternes eksperter indbydes til. Med henblik herpå skal Europa-Parlamentet og Rådet modtage planlægning for de kommende måneder og indbydelserne til alle ekspertmøder.
12. De tre institutioner underretter hinanden om deres respektive funktionelle mailbokse, som skal anvendes til fremsendelse og modtagelse af alle dokumenter vedrørende delegerede retsakter. Når det register, der er omhandlet i punkt 29 i denne aftale, er oprettet, anvendes det til dette formål.

III. Regler vedrørende fremsendelse af dokumenter og fastsættelse af frister

13. Kommissionen fremsender officielt de delegerede retsakter til Europa-Parlamentet og Rådet på en hensigtsmæssig måde. Klassificerede dokumenter behandles efter de interne administrative procedurer, som er fastsat af de enkelte institutioner, således at alle krævede garantier bliver tilgodeset.
14. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet skal kunne udøve de rettigheder, der er omhandlet i artikel 290 i TEUF inden for de tidsfrister, der er fastlagt i den enkelte basisretsakt, fremsender Kommissionen ikke delegerede retsakter i følgende perioder:

— fra den 22. december til den 6. januar

— fra den 15. juli til den 20. august.

Disse perioder gælder kun, når indsigelsesfristen er baseret på punkt 18.

Disse perioder gælder ikke for delegerede retsakter, der vedtages efter hasteproceduren, som fastsat i del VI i nærværende fælles forståelse. Såfremt der bliver vedtaget en delegeret retsakt efter hasteproceduren i en af perioderne anført i første afsnit, begynder den i basisretsakten fastsatte tidsfrist for indsigelse først at løbe, når den pågældende periode er udløbet.

Senest i oktober i det år, der går forud for valget til Europa-Parlamentet, skal de tre institutioner nå til enighed om, hvordan meddelelsen af delegerede retsakter skal foregå i valgperioden.

15. Indsigelsesfristen begynder, når Europa-Parlamentet og Rådet har modtaget alle officielle sprogudgaver af den delegerede retsakt.

IV. Delegationens varighed

16. Basisretsakten kan give Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for en ubegrænset eller begrænset periode.
17. Hvis der er fastsat en begrænset periode, bør basisretsakten i princippet indeholde en bestemmelse om, at delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest ni måneder inden udløbet af hver periode. Dette punkt berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets tilbagekaldelsesret.

V. Frister for indsigelse fra Europa-Parlamentet og Rådet

18. Med forbehold af hasteproceduren bør den indsigelsesfrist, der fastlægges fra sag til sag i hver enkelt basisretsakt, i princippet være på to måneder, og ikke mindre, og den bør kunne forlænges for hver institution (Europa-Parlamentet eller Rådet) med to måneder på deres initiativ.

19. Den delegerede retsakt kan dog offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

VI. Hasteprocedure

20. Hasteprocedurer bør være forbeholdt ekstraordinære tilfælde, for eksempel anliggender om sikkerhed og sikring, beskyttelse af sundhed og sikkerhed, eller eksterne forbindelser, herunder humanitære kriser. Europa-Parlamentet og Rådet bør begrunde valget af en hasteprocedure i basisretsakten. I basisretsakten skal det være angivet, i hvilke tilfælde hasteproceduren finder anvendelse.
21. Kommissionen forpligter sig til at holde Europa-Parlamentet og Rådet fuldt underrettet om muligheden for vedtagelse af en delegeret retsakt efter hasteproceduren. Så snart Kommissionens tjenestegrene forventer, at det kan blive tilfældet, giver de uformelt besked herom på forhånd til sekretariatene i Europa-Parlamentet og Rådet via de funktionelle mailbokse, der er omhandlet i punkt 12.
22. En delegeret retsakt, der vedtages efter hasteproceduren, træder i kraft med det samme og anvendes, så længe der ikke bliver gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i basisretsakten. Hvis der gøres indsigelse af Europa-Parlamentet eller Rådet, ophæver Kommissionen straks retsakten, når den har fået meddelelse af Europa-Parlamentet eller Rådet om afgørelsen om at gøre indsigelse.
23. Når Kommissionen giver Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om en delegeret retsakt vedtaget efter hasteproceduren, angiver den årsagen til, at denne procedure er anvendt.

VII. Offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

24. Delegerede retsakter offentliggøres i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, men først efter udløbet af indsigelsesfristen, bortset fra under omstændighederne fastsat i punkt 19. Delegerede retsakter, der vedtages efter hasteproceduren, offentliggøres straks.
25. Med forbehold af artikel 297 i TEUF skal afgørelser fra Europa-Parlamentet eller Rådet om at tilbagekalde en delegation af beføjelser, at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt, der er vedtaget efter hasteproceduren, eller at modsætte sig en stiltiende forlængelse af en delegation af beføjelser også offentliggøres i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. En afgørelse om tilbagekaldelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
26. Kommissionen offentliggør også afgørelser om ophævelse af delegerede retsakter, der er vedtaget efter hasteproceduren, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

VIII. Gensidig udveksling af oplysninger, navnlig i tilfælde af en tilbagekaldelse

27. Når Europa-Parlamentet og Rådet udøver deres rettigheder ved anvendelse af de i basisretsakten fastlagte betingelser, underretter de hinanden og Kommissionen herom.
28. Når enten Europa-Parlamentet eller Rådet indleder en procedure, som kan føre til tilbagekaldelse af en delegation af beføjelser, underretter det de andre to institutioner herom, senest en måned inden det træffer beslutningen om tilbagekaldelse.
-

Tillæg

Standardbestemmelser

Betragtning

For at ... [formål] bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ... [indhold og omfang]. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

Artikel (artikler), der delegerer beføjelser

Kommissionen [vedtager/tillægges beføjelser til at vedtage] delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [A] vedrørende ... [indhold og omfang].

Følgende supplerende stykke tilføjes, når hasteproceduren finder anvendelse:

Hvis det i forbindelse med ... [indhold og omfang] er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel [B] på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.

Artikel [A]

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

[varighed]

Alternativ 1:

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel ..., tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden eller enhver anden dato fastsat af medlovgiverne].

Alternativ 2:

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel ..., tillægges Kommissionen for en periode på ... år fra den ... [datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden eller enhver anden dato fastsat af medlovgiverne]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af ...-årsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

Alternativ 3:

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel ..., tillægges Kommissionen for en periode på ... år fra den ... [datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden eller enhver anden dato fastsat af medlovgiverne].
3. Den i artikel ... omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel ... træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på [to måneder] fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Følgende supplerende stykke tilføjes, når hasteproceduren finder anvendelse:

Artikel [B]

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
 2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel [A], stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.
-